

sultaten leiden, indien de Raad aan artikel 128 de bevoegdheid zou ontnemen om, zonder voorafgaande raadpleging van het Parlement, een actieprogramma vast te stellen waarvan aanzienlijke en steeds terugkerende uitgaven een van de voornaamste kenmerken vormen.

- Besluit 63/266/EEG van de Raad vormt een onvolgende grondslag voor het bestreden besluit: de betekenis van de artikelen van het EEG-Verdrag, waaronder artikel 128, mag niet worden gewijzigd door een besluit als Besluit 63/266/EEG; dit besluit strekt er ook niet toe, de betekenis van artikel 128 te verruimen.

Beroep, op 29 februari 1988 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek

(Zaak 64/88)

(88/C 78/07)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 29 februari 1988 beroep ingesteld tegen Franse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur R. C. Fischer en P. Hetsch, lid van haar juridische dienst, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Kremlis, lid van haar juridische dienst, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- overeenkomstig artikel 169, tweede alinea, EEG-Verdrag vast te stellen dat de Franse Republiek, door niet te zorgen voor een controle die de naleving waarborgt van de technische instandhoudingsmaatregelen die zijn voorzien in 's Raads Verordeningen (EEG) nr. 171/83 ⁽¹⁾ en (EEG) nr. 3094/86 ⁽²⁾ de bij de eerste artikelen van 's Raads Verordeningen (EEG) nr. 2057/82 ⁽³⁾ en (EEG) nr. 2241/87 ⁽⁴⁾ op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

⁽¹⁾ PB nr. L 24 van 27. 1. 1983, blz. 14.

⁽²⁾ PB nr. L 288 van 11. 10. 1986, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 220 van 29. 7. 1982, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 207 van 29. 7. 1987, blz. 1.

- de Franse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

- De overeenkomstig de bepalingen van artikel 12 van de Verordeningen (EEG) nr. 2057/82 en (EEG) nr. 2241/87 ter plaatse door de door de Commissie gemachtigde ambtenaren verrichte controles, die zich concentreerden op de wijze waarop de bevoegde Franse autoriteiten de naleving verzekerden van de technische instandhoudingsvoorschriften door schepen die zich bezighielden met ambachtelijke visserij in de Franse wateren, hebben een aanzienlijke discrepantie aan het licht gebracht tussen de daadwerkelijk door de nationale autoriteiten vastgestelde inbreuken en de inbreuken die volgens de inspecteurs van de Commissie in werkelijkheid konden worden vastgesteld, alsook een dienovereenkomstige afwezigheid van administratieve en strafrechtelijke vervolgingen. Uit het antwoord op het met redenen omklede advies blijkt, dat tot de keuze om de uitvoering van bepaalde technische instandhoudingsmaatregelen in het bijzonder in de Golf van Gascogne uit te stellen tot de vaststelling van Verordening (EEG) nr. 3094/86 is besloten en deze is gerechtvaardigd door een eenzijdige beoordeling van de wetenschappelijke waarde van de bij Verordening (EEG) nr. 171/83 vastgestelde maatregelen en van de gevaren voor de nationale openbare orde, die een daadwerkelijke toepassing had kunnen opleveren. Wordt een dergelijke rechtvaardiging toegelaten, dan zou zulks in feite erop neerkomen dat de toepasselijkheid van een rechtstreeks in elke Lid-Staat toepasselijke Gemeenschapsverordening die verbindend is in al haar onderdelen, afhankelijk zou worden gesteld van de opvatting die elke Lid-Staat zou hebben omtrent de opportuniteit van de uitvoering van deze verordening. In elk geval heeft de vaststelling van Verordening (EEG) nr. 3094/86, ongeacht de aard van de gegeven rechtvaardigingen, in geen enkel opzicht een einde gemaakt aan de eerder vastgestelde nalatigheden, zoals blijkt uit de in 1987 verrichte controles.